

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

TIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA.

Löp. No. 164. — ÅRG. 10.

WINNIPEG, MAN. JULI 1895.

No. 7 — Lös. 5 Cts.

PÅ VANCOUVER ÖEN.

Mr. Farrell's Besög i den ny-norske Koloni.

Mr. Richard Farrell af C. P. R. Passagerafdelningen i Winnipeg kom till Byen i Söndags efter en aldeles enestående och intressant Rejse. Sidste Oktober forlod et Selskab af 25 Norske Færgo for at danne en Koloni på den nordvestlige Kyst af Vancouver Öen, der praktisk talt er aldeles ubenyttet. Da imidlertid Efterretninger fra dem var temmelig sparsomme, blev Mr. R. Farrell instrueret, om at rejse did og skaffe Underretning om, hvorledes Kolonisterne befandt sig og om hvilke Muligheder dette Distrikt måtte have. Nybyggerne har besat sig ved Quatsino Sund, en Vandvej som gennemskærer Öen på Nordvestsiden til omtrent 10 miles fra den modsatte Kyst.

Mr. Farrell gik ombord på "Danube", en C. P. R. Båd der løber langs Nordkysten og opretholder Forbindelsen mellem Öen og Fastlandet. Jernbanemanden landede i Fort Rupert, hvorfra der fører et Indianerspor over til Quatsino Sund, hvor den ny Koloni ligger omtrent 25 miles fra Munden af Sundet.

Kolonisterne var ivrig beskäftede med at rydde Land og fikse op deres ny Hjem, og modtog den Besøgende med et hjerteligt "Velkommen". Mr. Farrell beskriver Landet som værende af en overordentlig Skønhed og Rigdom på Hjulpeklider, det er vel bevokset med Tømmer og vil, når ryddet, give udmærket frugtbar Land. Vilde Frugter vokser i store Masser, og Lakseelvene, som har dannet sig hvor Elvene fra Fjældene gennem Vandfald løber ud i Sundet, er rene Vidundere og så klare, at man tydelig kan se Bunden selv til en Dybde af 30 Fod. Nybyggerne har en Hjord af Køer og Får og følger sig glæde og tilfredse med de gode Fremtidsudsigter.

Efter at være vendt tilbage til Kysten og medens han ventede på Damperen, morede Mr. Farrell sig med at overvære en indiansk potlach, som varede i 2 Dage. Indianerne der er rolige, fredelige og villige til at hjælpe Nybyggerne, men holder fast ved deres gamle Skikke. De er væsentligst beskäftede med Pakning af Laks og med Fangst af Sål, og får da for et Skind \$3. Indianerne på den nordlige Del af Öen hører til Kosmos Stammen, med ejendommelige flade Hoveger. På denne Potlach så Mr. Farrell adskillige Favne Tapper, som i Virkeligheden her tjener som Penge, desuden så han værdifulde Samlinger af Ornamenter i Guld, Sølv og Kobber. Kosmos Stammen er særlig dygtige i Ornamentering og Udskæring. Et Stykke Kobber omtr. 2 Fod bredt og 3 Fod langt, og bedækket med Graveringer af vilde Dyr, tilhører den nyalgte Chef for hans Termin af 1 År og er verdiret til 600 Tapper. Det er et Arvestykke og har i mange År gået over fra Chef til Chef. En af Hovedingerne viste Mr. Farrell et

Brev fra en Tysker ved Navn Jackson og skrevet 1863. Brevet var simpelthen et Par Ord til Hovedingen for hans Venlighed udvist ved at overlade Skrивeren sin eneste Søn for at han i Europa kunde blive vist frem som Kuriositet. Hovedingen satte stor Pris på det og gemte det i en Åske af hårdbrændt Lær. "Indianerne der oppe", sagde Mr. Farrell, "er specielt dygtige Kanoroere, og det gjorde et dybt Indtryk på mig, da jeg en Aften hørte en hel Flåde af dem syngte, i deres eget Sprog, "Nearer my God too thee", "Rock of Ages", og andre velkendte Salmer. Det var oplysende om det tålmodige Arbejde, som Missionærerne der havde gjort.

Kysterne af Öen er fuldstændig bedækkede med Muslinger af mange forskellige Slags, og gentagne gange mødte Mr. Farrell store Stimer af Sild. Der er Masser af Vildt af alle Slags, og Mr. F. beskriver Öen, som et Land hvor der er fuldt op af alt hvad Nybyggerne kan ønske sig.

Mr. Farrell får mange Spørgsmål om den ny Koloni fra norske Nybyggere i Minnesota og Dakota, og eftersom han nu kan give pålidelige Oplysninger og virkelig kender det Land han var sendt for at undersøge, forventes det at adskillige ny Selskaber vil gå derud og forøge sig med deres Venner der. Omtrent sidst i August vil Mr. Farrell gøre en anden Rejse dertil og samtidig ledsage et Selskab fra Minnesota og N-Dakota. Regeringen bygger nu en Vej fra Quatsino Sund til et Punkt ved Hardy Bay, hvor der er en fortræffelig Havn, og hvorfra Sejlturen til Vancouver vil blive en let og behagelig Rejse.

Navnet på den ny Koloni er Scandia, og Afstanden fra Vancouver er 250 miles. Landet på den nordlige Del af Öen er bakket og nu dækket med stort Tømmer, men kan let ryddes, og vil da være særlig skikket for blandet farming.

Canadas Nordvest-Territorier.

KORT BESKRIVNING AF HVALVE PROVISIONELT DISTRIKT.

ASSINIBOIA.

Assiniboia distriktet ligger mellem Provinserne Manitoba og Alberta distriktet og strækker sig fra Internationella grænsen mod nord til 52 dra breddegraden samt inneholder en areal af 34,000,000 acres. Når man gör resan med Canada Pacific Jernbanan, kommer man in i distriktet 212 mil vester om Winnipeg. Det deles uti tvæne store delar, — Östra och Væstra Assiniboia —, af hvilke den östra hufvudsakligen lämpar sig för hvetedöling samt blandadt åkerbruk, och den västra isynnerhet för boskapskötsel. I bägge finnas mineralier och utefter Saskatchewan floden vaskas guld med förtjenst.

ÖSTRA ASSINIBOIA.

Landet i Manitoba och Östra Assiniboia är till utseendet lika; en vågig prärie hvori här och der sko-

gar samt små sjöar och floder göra afbrott. Uti dalarna växer det rika närade gräset, från hvilket farmarne erhålla sitt vinter förråd af hö. Sädessarterna, mest odlade här, äro hvete och hafre. I medeltal erhålles från 20 till 30 bushels per acre. Alla slags rotfrukter trivas och växa godt. Jorden är så rik att någon gödsling är obehöflig, så att i detta hänseende både mycken tid och pengar inbesparas. Ingenstädes kan jordbruk idkas på ett mera lättvindigt sätt, och ingenstädes kan en driftig, allvarsam och villig man begynna med ett mindre kapital.

Kol finnes i öfverflöd i södra delen, i det distrikt som bevattnas af Souris floden, hvarifrån direkt jernbanaförbindelse, gående i nordvästlig riktning, finnes med hufvudlinien af Canada Pacific banan, och österut med platser i Manitoba. Detta distrikt, tillsammans med Provinserna Manitoba, kommer en dag att blifva den största hveteproducerande trakt å den Amerikanska kontinenten, emedan 1. det öger en jordmån synnerligen rik för hvetedöling. 2. Ett klimat, under hvilket säden kommer till mognad med stor hastighet. 3. Fullkomlig frånvaro af sädessbrand till följe af klimatets torrhet. 4. Frånvaro af insäkt-pester. Dessa omständigheter äro synnerligen gynnsamma för odlingen af det hårda Scotch Fyfe hvetet, hvilket är mycket efterökt af mjölnare öfver hela världen och som värderas 10 till 25 cents per bushel högre än alla andra hvetesorter odlade i Europa eller i de östra delarne af Canada.

Största delen af hvetet för 1894 nådde det högsta märket, No. 1 hard. Såsom ett synnerligen gynnsamt distrikt framhålles Moosomin trakten. Detta område sträcker sig omkring 25 mil bredt och omkring 72 mil långt, begränsadt i öster af Manitoba, i norr af den vackra Qu'Appelle dalen och i söder af Pipestone floden. Jordmånen består hufvudsakligen af lera, betäckt med från 12 till 18 tum svart växtrikt mylla, hvilken efter den andra plöjningen bildar en förträfflig sädd-bädd, lätt att arbeta och af den mest produktiva beskaffenhet. Öfver hufvud taget passa dessa anmärkingar in på hela östra delen af distriktet.

Östra Assiniboia erbjuder en man med små resurser tillfälle till, om han vill arbeta och spara, att på kort tid der skapa sig ett godt och oberoende hem.

VÆSTRA ASSINIBOIA.

Detta distrikt är att jämföra med Bow River distriktet i Alberta betraktadt såsom särdeles lämpligt för boskapskötsel. Här växer isynnerhet det korta och saftiga s. k. buffel gräset. Detta blifver till utseendet torrt omkring midsommars, men är fortfarande grönt och växande vid roten och tjener till ett kraftigt och godt bete både sommar och vinter. Det är förvånande med hvilken hastighet djur, hvilka blifvit förda från Östern och hvilka på den långa mödosamma jernvägsresan blifvit magra och utmerglade, blifva feta och fylliga af

detta gräs. På höjderna växer rikligt med skog. Öfverflöd finnes också på lätt tillgängliga kol så att nybyggaren har nära till hands ett obegränsadt förråd af timmer till byggnadsmaterial samt ved och kol till bränsle.

NYBYGGEN.

De förnämsta nybyggena ligga söder om Maple Creek, Dunmore samt Medicine Hat. Personer som söka land för boskapskötsel, tillrådes att undersöka landet syd-vest från Swift Current, utefter Swift Current floden, söder och vester om Gull Sjöen, söder om Maple Creek, samt i dalsänkningen omkring Mackay floden.

STÄDER I ASSINIBOIA.

Den förnämsta platsen i Assiniboia är Regina, hufvudstaden i Nordvest Territorierna. Der är säte för den lagstiftande makten, Indian Departementet samt andra publika verk, likaså är der hufvudstation för den beridna polisen. En bi-bana går derifrån norrut till Prince Albert genom Qu'Appelle distriktet. Moosomin, Broadview, Grenfell, Wolseley och Qu'Appelle samt Moose Jaw äro andra städer i den östra delen. Medicine Hat vid södra grenen af Saskatchewan floden är den förnämsta staden i västra Assiniboia och i Dunmore är förenings punkten med banan till Lethbridge kol grufver.

ALAMÄNNA BEMÄRKELSER.

Klimatet i Östra Assiniboia liknar mycket Manitobas, men västra Assiniboia har fördelen af de milda Chinook vindarne, hvilka komma från Stilla havet och borttaga mycket af den snö, som faller under två eller tre månader på året. Dessa omständigheter jenare den rika gräsmängden hafva under de sista åren gjort delar af Assiniboia särdeles omtyckta af dem, som uppföda hjortar, kreatur och får.

SASKATCHEWAN.

Saskatchewan, beläget norr om Assiniboia, är det största af de fyra provisionella distrikter, i hvilka Nordvest-Territorierna delades af Dominion Parlamentet år 1882. Dess areal är 106,700 kvadratmil och sträcker sig i öster från Nelson floden, Winnipeg sjön och västra gränsen af Manitoba till 112te längdgraden i vester, och från 52dra till 55te breddgraden nordlig latitud. Distriktet delas nästan i midten af Saskatchewan floden, hvilken flyter helt och hållet inom distriktets gränser, och hvilken i förening med sin biflod, Norra Saskatchewan, bildar ett långt navigabelt kommunikationsmedel.

Landet utgöres af en blandning af prärie och skog med ett outtömligt förråd på vatten samt hö och lämpar sig därför till såväl sädessödling som boskapskötsel. Nybyggen finnas nu vid Prince Albert, Rosthern, Duck Lake, Shell River, Batoche, Stony Creek, Carlton, Carrot River, Birch Hills, The Forks, St. Laurent, St. Louis de Langevin och Battleford. I närheten och intill dessa nybyggen finnes en ofantlig massa af det bästa land öppet för val af "Homesteads", d. v. s. Regeringsland, som på vissa vilkor erhålles fritt (Se

annonsen). Af sädesslag finner man här vanligen hvete, hafre och korn. Rotfrukter och alla slags grönsaker frodas och gifva godt utbyte.

STÄDER.

Prince Albert med en befolkning af omkring 1600 är förnämsta platsen i detta distrikt. Den är vackert belägen på södra stranden af Norra Saskatchewan floden och ligger i midten af ett stort åkerbruks distrikt. Jernväg sammanbinder denna plats med Regina och ännu en jernväg är under byggnad från Portage la Prairie i Manitoba till Prince Albert. Staden är väl försedd med butiker, kyrkor, skolor etc. Battleford är en annan stad belägen i Battle flodens delta, vester om Prince Albert; Duck Lake, vid jernvägen 40 mil från Prince Albert, och Saskatoon äro tvæne andra platser.

ALLMÄNNA BEMÄRKELSER.

Klimatet är helsosamt och uppträskande. Distriktet är absolut fritt från epidemiska sjukdomar. Våren begynner i början af April. Säden är vanligtvis afslutad i Maj. Tredje veckan i Augusti begynner vanligtvis skördetiden. Under vintern äro mestadels nybyggerne sysselsatta med att hem skaffa stängselvirke, bränsle och byggnadstimmer. Tiden upptages desutom af kreaturskötsel samt annat arbete, som icke kan medhållas under den mest brådsande tiden på våren eller sommaren.

BOSKAPS-SKÖTSEL.

Landet lämpar sig utmärkt väl för denna näringsgren, isynnerhet i förening med blandadt åkerbruk. Boskap måste hållas i stall tre till fyra månader hvarje vinter. Får fordra samma omsorg som boskap.

MEJERI-BÖRELSE.

Hvilken del som helst af detta distrikt passar för mejeri-drift. På och utmed slutningarna af Eagle Hills eller söder om Saskatchewan floden finnes det mest passande landet till följe af det utomordentligt rika gräset samt de otaliga källorna. Norr om Saskatchewan finnes en myckenhet af gräs land på många platser, isynnerhet i närheten af Jackfish samt Turtle Mountain. Rent vatten finnes i myckenhet öfverallt. Nätterna äro svala. Afsättningen har alltid varit god, så att mejeri-produkter betinga goda pris.

ALBERTA.

Det vestligaste distriktet af Nordvest-Territorierna, beläget mellan västra gränsen af Assiniboia och östra gränsen af British Columbia, inneslutande en del af Klippiga bergen, delas i två delar, Norra och Södra Alberta.

NORRA ALBERTA.

Denna del omfattar ett stort område af jordbruksland öfverträffadt för sädes, rotfrukts eller grönsaksödling. Kreatursafvel bedrivs i stor skala på grund af tjenliga betesmarker och rik vattentillgång. Snöstormar eller svåra vindar äro ökande. Vintern är mindre sträng här än i distrikterna utmed Saskatchewan floden österut till följe af Chinook vindarne. Följaktligen Forts. sista sidan.